

ת"פ 20349/08 - פבל לוגבנוק נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 17-08-20349 מדינת ישראל נ' לוגבנוק

בפני כבוד השופט עמית פריז ה המבקש/הנאשם	בגדי מדינת ישראל ע"י שירות תביעות נתניה	בגדי המשיבה/המשאימה
--	---	------------------------

החלטה

לפני בקשה לביטול כתב האישום בשל טענה להפרת חובת הידוע בדבר זכות השימוש.

אין מחלוקת בין הצדדים כי ביום 15/6/17 נשלח לנאשם מכתב ידוע בדואר רשום לכתובת שדרות יצחק 16 נתניה. בתדריס מעקב שלוח המכתב מאתר רשות הדואר, ליד תאריך 24/7/18, נכתב "הנמען אינו ידוע ווחזר לשולח". בהמשך נכתב כי ביום 3/8/17 הוחזר דבר הדואר לשולח. כתב האישום הוגש ביום 9/8/17.

על מנת להידרש לבקשת לביטול כתב אישום יש לבחון תחילת האם נפל פגם בהתקנות המשיאה, ורק אם יתרור כי נפל פגם, יש לבחון האם האמצעים המתאימים לריפוי הפגם הוא ביטול כתב האישום.

סעיף 60א(א) לחוק סדר הדין הפלילי קובע כדלקמן:

"**רשות התביעה שאליה הועבר חומר証據 הנוגע לעבירות פשע תשלח לחשוד הוועדה על כן לפי הכתובת הידועה לה, אלא אם כן החלטת פרקליט מחוז או ראש יחידת התביעה, לפי העניין, כי קיימת מניעה לכך.**"

מתגובת המשיאה עולה כי מכתב הידוע אכן נשלח לכתובת אשר הייתה ידועה באותה עת למשאימה, שהיא הכתובת המופיעעה על גלוין המרשם הפלילי של הנאשם וכן על הודעתו כחשוד מיום 17/4/5. בא כוח הנאשם לא טען כי זהוי אינה כתובתו של הנאשם, אלא מצביע על פגם בכך שבכתובת חסר מספר דירה.

בכל הכבוד, סבורני כי אין מקום להטיל על המשיאה את החובה לברר את מספר הדירה של הנאשם, מקום שהוא לא מסר לה אותו. יש לזכור בהקשר זה כי ברגיל, כל דואר סביר יכול בונקל לאתר את דירתה של משפחה רלבנטית לדבר דואר שנשלח, מבין המשפחות האפשרות בבניין מסוים שצווין כתובות של אותה משפחה. זאת מעט מקרה לא נפוץ,

עמוד 1

אך אפשרי, עת באותו בגין קיימת יותר מדירה אחת עם שם משפחה לבנתי, אך לא נטען כי מקרה שכזה אירע בעניינו של הנאשם שבפניו.

בא כוח הנאשם אף מפנה לדרישות המיסירה של מסמך שנשלח בהתאם לחוק סדר הדין הפלילי, המפורטות לגבי דואר רשום בסעיף (2)(א) 237 לחוק. אולם המאשימה מצידה מצביעה על הוראת סעיף 60(ג) לחוק, לגבי מסמך שמהווה (בין היתר) מכתב ידוע בדבר הזכות לבקש שימוש, ובהתה ייחודית (lex specialis) הוראה זו גוברת על ההוראה הכללית אליה הפנה בא כוח הנאשם. נוסח הוראה זו הינו: **"שלחה הודעה לפי סעיף זה בדואר רשמי, רואים אותה Caino homocida cedrin gom bela chitima ul i'shor misirah"**. משמע, לגבי הודעה מהסוג בה עסוקין, עצם המשלו בדואר רשום מקיים חזקה בדבר מסירה, ואין צורך להוכיח את המיסירה באמצעות הצגת אישור מסירה.

ונכון האמור לעיל, וכאשר הדיון לא מחייב את המאשימה לברר מדוע מכתב הידוע לא התקבל בכתבות אשר הייתה ידועה לה ולפועל לאחר מכן, נראה כי המאשימהفعلה בענייננו בהתאם למזה שמוסטל עליה. על כן, על אף שמכבת הידוע הוחזר למאשימה, הרי שלא הייתה כל מניעה להגיש את כתוב האישום במועד בו הוגש.

בא כוח הנאשם טען בנוסף כי הוא פנה בשמו של הנאשם ליחידה החקורת ביום 25/4/2017 בבקשת לסגירת התיק. מתגوبת המאשימה לא ברור האם פניטו זו של בא כוח הנאשם מיום 25/4/2017 הייתה מצויה בפני ייחิดת התביעות טרם המועד בו נשלח מכתב הידוע. אולם אותו הסדר ייחודי שבסעיף 60א לחוק אינו כולל את אפשרות שליחת המסמר לנאים באמצעות בא כוחו כאמור בסדר הכללי שבסעיף 237 לחוק, אלא סעיף 60א עוסק בשליחת המסמר בכתבות של הנאשם, האותו לא.

מעבר לכך, מנוסחו של סעיף 237 עולה כי המזאה לسانגור אינה הדרך בה המאשימה **מחויבת** לבצע המזאה מסמכים בהתאם לחוק סדר הדין הפלילי, אלא שזו דרך בה היא **רשאית לנקטוט כתחליף** לדרך המזאה של מסירה אישית או שלוח בדואר רשמי. על כן כאשר בענייננו הועדפה דרך שלוח מכתב הידוע בדואר רשום על פני דרך מסירתו לבא כוח הנאשם, לא היה בכך פגם, אף תחת הנסיבות המוקלות עם הנאשם (הנחה עובדתית שפנוייה בא כוח הנאשם הייתה ידועה באותה עת ליחידת התביעות, והנחה משפטית שמסירה לسانגור אפשרית גם בסדר הייחודי של שלוח מכתב ידוע).

בד בבד, יצוין כי בסעיף 28 להנחיית פרקליט המדינה מספר 14.21 "הליך ידוע ושימוש - בהלים פליליים", נקבע כי **"היה ומכתב הידוע חזר תוך 30 ימים למשרדי התביעה עם חיוי לא ידוע או עזב, על התובע לשකוד שקידעה סבירה על מנת שמכבת הידוע ימסר לטעודתו"**, כאשר בסעיף 25 להנחייה נקבע: "...**...נתקבלה אצל התביעה הודעה על יצוגו של החשוד על ידי עורך דין בטרם נשלח מכתב הידוע, תשליח הודעה לבא כוחן**".

דא עקא, מדובר בהנחה אשר צוין בה במפורש כי היא חלה באופן מחייב על הפרקליטות בלבד, להבדיל מעל ייחידת התביעות המשטרתיות. על כן אין בהנחה זו בכדי לתרום לענייננו.

סוף דבר, שלא נפל פגם בהנהלות המאשימה במקרה זה, הבקשת לביטול כתוב האישום נדחתה.

התיק נקבע להקראה ליום 20/9/18 ساعה 10:00.

המציאות תעביר את ההחלטה לבאי כוח הצדדים.

ניתנה היום, 17 יוני 2018, בלשכה, בהעדר הצדדים.